

HOME

LOKAAL

112

ZAKELIJK

LIFESTYLE

PUZZEL

E-PAPER

VACATURES

KRANT GEMIST

ADVERTEREN

DEEL JE NIEUWS

marisa beretta

Mensenrechtenvlag wappert in Haarlem

vr 11 dec 2020, 15:03

Maatschappelijk

HAARLEM Burgemeester Wienen hees gisteren, op de Internationale Dag van de Mensenrechten, een nieuwe vlag, die staat voor de gelijkwaardigheid van ieder mens op deze aarde. Wienen hees de vlag samen met mensenrechtenactivist Gaca uit Burundi op de Raakspoort. De vlag hangt ook op de Zijlpoort en de toren van de Bavokerk.

Haarlem biedt sinds begin oktober voor drie onderdak aan mensenrechtenactivist Gaca uit het Afrikaanse Burundi. Als 'Shelter City' biedt de stad hem de kans om drie maanden op adem te komen. "Ik heb me nog nooit zo veilig gevoeld als hier in Haarlem", laat de mensenrechtenactivist weten. Normaal gesproken woont Gaca met zijn vrouw en kinderen in een grote stad in Burundi. Op papier is hij zelfstandig ondernemer, maar in werkelijkheid journalist en mensenrechtenactivist. Zijn ondernemerschap is de perfecte dekmantel om op openbare plekken te komen, te zien wat er gebeurt en mensen te spreken.

Zo kan Gaca de wereld buiten Burundi vertellen over de enorme schending van mensenrechten in zijn land.

GEEN PERSVRIJHEID Nu is hij in Haarlem, waar hij even rust kan vinden. Het contrast met het gevaar in zijn thuisland is groot. “Na dreigingen en geweld zenden we onze radioreportages uit via Rwanda”, vertelt Gaca. “Ook internationale zenders als BBC en Voice of America zijn geboycot. Persvrijheid is er niet, alles wordt gecensureerd door de regeringspartij. In ons land hebben we hoofdzakelijk twee partijen; de regerende en oppositiepartij CNL en nog een paar ‘satellite parties’ die onder de regeringspartij vallen. In de praktijk betekent dit dat mensen met een andere mening worden opgepakt, gemarteld en zelfs vermoord. Daarnaast zijn vrouwen en meisjes vaak slachtoffers van verkrachting. Mensenrechten zijn hier ver te zoeken. Ik las dat er in jullie land wel twintig partijen zijn. Bijzonder dat dit kan zonder te vechten om de macht. Het is totaal onlogisch om iemand die niet tot jouw partij behoort te vermoorden of op te pakken. Hier hebben mensen respect voor elkaar en laten ze je in hun waarde.”

Shelter City Haarlem doet sinds 2017 mee aan het Shelter City project. “Als sociale stad vinden wij het belangrijk deze mensenrechtenactivisten onderdak te bieden”, vertelt wethouder Marie-Thérèse Meijs. “Zij kunnen hier in een veilige omgeving tot rust komen en hun verhaal vertellen. Daarmee maken zij ons bewust van wat er gaande is in hun land.”

VLUCHTELINGENWERK Ook in tien andere Nederlandse steden worden mensen als Gaca tijdelijk opgevangen. Het gaat bijvoorbeeld om journalisten, advocaten, kunstenaars of gemeenschapsleiders. In Haarlem zorgen Vluchtelingenwerk en de Pletterij samen met een team vrijwilligers voor een betekenisvol verblijf. Daar horen het uitbreiden van zijn netwerk en het ontdekken van de stad en omgeving bij, zodat hij weer genoeg energie heeft voor zijn terugkeer in december. Gaca volgt in Den Haag bij Justice&Peace - de organisatie achter het Shelter City project - verschillende trainingen.

Vluchtelingenwerk is één van de organisaties die Gaca bijstaat. “We helpen Gaca met het leggen van sociale contacten; best uitdagend in coronatijd. Maar met verschillende Haarlemmers verkende hij inmiddels al fietsend de omgeving en hij ontmoette wethouder Meijs op het stadhuis. Zowel online als in Den Haag volgt hij allerlei trainingen. Over digitale veiligheid bijvoorbeeld en hoe om te gaan met stressvolle situaties. In Den Haag maakte hij ook kennis met de andere mensenrechtenactivisten. Contacten die enorm waardevol zijn om kennis en ervaringen te delen. Fijn dat Gaca in Haarlem op adem kan komen, zich geestelijk kan ontspannen en even niet in gevaarlijke situaties hoeft te zijn. Dat waardeert hij enorm; sinds 2015 heeft hij zich niet meer zo veilig gevoeld!”

MISSIE Gaca: “Misschien voelt Haarlem nu een beetje als vakantie. Maar eenmaal terug in Burundi kom ik in een verscheurd land. Waar je als je de deur uit gaat, nooit weet of je weer thuiskomt. Dat geldt ook voor mij. Laatst nog zijn er 47 mensen dood gevonden in een rivier; de meesten onherkenbaar verminkt door martelingen. Het is mijn missie om dit soort wandaden aan de kaak te stellen, hoe zwaar en gevaarlijk dat ook is. Want als ik mijn ogen en mond hiervoor sluit, voelt het net alsof ik dit geweld steun. Mijn artikelen en reportages deel ik met collega’s in Kigali in Rwanda, waarna ze anoniem gepubliceerd worden in Kenia en Oeganda. Via social media, website en een magazine gaan ze de wereld in. Zo bereiken we steeds meer mensen en doen we verslag van de enorme schending van mensenrechten in Burundi. Ik wil de mensen hier dan ook vragen hun ogen en camera’s te richten op de situatie daar en de slachtoffers van mensenrechtsschendingen en hun getroffen families te helpen. Alleen met druk van buitenaf gaat er hier iets veranderen!”

